

Arrest

nr. 37 091 van 18 januari 2010
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 september 2009 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 16 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. CUYVERS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 26 mei 2008 het Rijk binnen en dienden op 27 mei 2008 een asielaanvraag in. Op 25 augustus 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing voor de heer X luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de minderheidsclan Ashraf (< Reer Hamar).

U werd in 1974 geboren te Mogadishu. Toen u 3 jaar oud was werd u ondergebracht bij uw grootmoeder die in Beletweyne resideerde. Toen u 10 jaar oud was keerde u terug naar uw ouders in het Bilajo Arab-district te Mogadishu. Toen de oorlog uitbrak vluchtte u naar Saoedi-Arabië om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. U verbleef illegaal in Saoedi-Arabië en werkte er illegaal. In september 2004 huwde u te Jeddah met Sabur Abdi Mohamed. In 2004 werden u en uw echtgenote Sabur Abdi Mohamed gerepatriëerd naar Somalië alwaar jullie zich vestigden in Afgooye. Jullie hadden wat geld meegebracht uit Saoedi-Arabië en die informatie lekte. U onbekende bandieten vielen uw woning aan, sloegen u op uw hoofd en braken de arm van uw echtgenote. Jullie konden geen bescherming krijgen omdat jullie tot de minderheidsclan Reer Hamar behoorden. U lijdt bovendien aan diabetes. Inwoners van Afgooye verzamelden 12 000 US \$ zodat u en uw echtgenote Sabur Abdi Mohamed Somalië konden ontvluchten. Na een verblijf van 1 of 2 jaar in Somalië namen u en uw echtgenote Sabur Abdi Mohamed een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij te Mogadishu en arriveerden u echtgenote Sabur Abdi Mohamed in Djibouti. U reisde verder naar België in kritieke toestand alwaar u onmiddellijk gehospitaliseerd werd. Op 27 mei 2008 vroeg u samen met uw echtgenote Sabur Abdi Mohamed (O.V. nr. 6.262.125 – C.G. nr. 08/12565B) asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt.

U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo blijkt blijkt uw geo-politieke kennis over Somalië en uw kennis over de Somalische samenleving bijzonder beperkt. U verklaarde namelijk dat u Somalië verliet en naar Saoedi-Arabië reisde (p. 4) toen de oorlog begon (p. 3 en 4) omdat u wilde vermijden een oorlogsslachtoffer te zullen worden (p. 9). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde – zelf niet bij benadering – te kunnen zeggen wanneer de oorlog in Somalië uitbrak (p. 3) en wanneer u naar Saoedi-Arabië vertrok (p. 4) of in Saoedi-Arabië arriveerde (p. 4). U kon tevens niet toelichten hoelang de oorlog al bezig was toen u naar Saoedi-Arabië trok (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "was de oorlog al 1 maand, 1 jaar, 2 jaar, 5 jaar of 10 jaar aan de gang voor u Somalië ontvluchtte?" (p. 4) repliceerde u het niet te weten (p. 4) hetgeen toch bevreemdend gezien men toch zou kunnen verwachten dat iemand die in een oorlogssituatie leeft op zijn minst weet of hij 1 maand dan wel 10 jaar in oorlogsgebied woonde. Daarnaast is het merkwaardig dat u niet kon toelichten waarom de burgeroorlog uitbrak in Somalië (p. 10) en wie precies vocht bij de uitbraak van de burgeroorlog (p. 10). Uw verschoning dat u een hoofdwonde heeft (p. 3) omdat u op het hoofd werd geslagen met de achterkant van een geweer (p. 3) en uw geheugen verloor (p. 4) wordt niet gestaafd met medische attesten ondanks het feit dat de interviewer van het Commissariaat-generaal expliciet vroeg om deze voor te leggen (p. 3). Vervolgens verklaarde u dat u sinds uw deportatie naar Somalië (p. 5) tot u besloot naar Europa te reizen (p. 9) in Afgooye woonde (p. 5). Dit is vooreerst uiterst merkwaardig, omdat uw echtgenote, Sabur Abdi Mohamed, tijdens haar gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde dat jullie in Mogadishu woonden (zie gehoorverslag van uw echtgenote Sabur Abdi Mohamed dd. 13 juli 2009 p. 4). Het is ook bevreemdend dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg welke clans hoofdzakelijk in Afgooye woonde (p. 10) en welke meerderheidsclans in Afgooye woonden (p. 10) u enerzijds repliceerde dat "iedereen" (p. 10) er woonde doch dat u verder geen enkele clan bij naam kon noemen die in Afgooye resideerde (p. 10). Bovendien verklaarde u niet te weten welke clan zijn thuisland heeft in Afgooye (p. 10). Vervolgens verklaarde u dat in de periode dat u in Afgooye resideerde er steeds gevechten plaatsvonden, groeperingen ter plaatse vochten (p. 10) en de oorlog nooit stopte (p. 10). Het is dan ook bevreemdend dat u verklaarde niet te kunnen specificeren wie er in Afgooye precies vochten met elkaar (p. 10) en u verklaarde niet te kunnen zeggen wie Afgooye controleerde toen u er woonde (p. 10). Vervolgens kon u in totaal slechts 2 Somalische krijgsheren bij naam noemen (p. 10) meer bepaald Aideed en Ali Mahdi (p. 10) en u verklaarde in dit verband te weten dat één van hen tot de Habr Gedir-clan behoorde (p. 10) doch u kon niet toelichten of het Aideed dan wel Ali Mahdi was die tot de Habr Gedir-clan behoorde (p. 10). De clan van de andere krijgsheren verklaarde u niet te kunnen benoemen (p. 10).

Voorts is het merkwaardig dat u verklaarde tot de minderheidsclan Ashraf (< Reer Hamar) te behoren doch dat u niet kon toelichten tot welke subclan van Ashraf u behoorde (p. 7). U kon evenmin toelichten tot welke subclan van Ashraf uw moeder behoorde (p. 7). Daarenboven verklaarde u geen enkele subclan van Ashraf bij naam te kunnen noemen (p. 7-8). Vervolgens vroeg de interviewer van

het Commissariaat-generaal of u dan wel clans van Reer Hamar kon benoemen naast uw eigen Ashraf-clan (p. 8). U repliceerde echter geen enkel andere clan van Reer Hamar bij naam te kunnen noemen (p. 8) hetgeen toch merkwaardig is. Gezien het belang van het clansysteem in de opbouw van de Somalische identiteit (zie informatie in administratief dossier) en gezien afstamming beschouwd wordt als het fundament van de Somalische samenleving (zie informatie in administratief dossier) is het merkwaardig dat uw kennis over de lokale clans uitermate beperkt is.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Voorts kan er opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw echtgenote Sabur Abdi Mohamed (O.V. nr. 6.262.125 – C.G. nr. 08/12565B) een “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen werd in het kader van haar asielaanvraag gezien ook de door haar beweerde Somalische nationaliteit betwijfeld wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw Sabur Abdi Mohamed luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de minderheidsclan Ashraf (< Reer Hamar).

U werd op 2 mei 1981 geboren te Mogadishu en op 7-jarige leeftijd verhuisde u met uw ouders, broer en zus naar Mekka (Saoedi-Arabië). In 2004 leerde u een man, Fuad Ahmed Mohamed, kennen. Jullie hielden van elkaar en wilden huwen. Uw vader had echter een andere man in gedachten waarmee u zou dienen te huwen. Fuad Ahmed Mohamed kwam officieel uw hand vragen doch uw vader weigerde. U besloot in september 2004 te huwen met met Fuad Ahmed Mohamed en vervolgens liepen jullie weg. U en uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed vluchtten doch in Jeddah werden u en uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed gearresteerd. U en uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed werden gerespatieerd naar Somalië. U en uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed vestigden zich in de wijk Bilajo Arab te Mogadishu. Tijdens uw verblijf in Mogadishu werd uw woning in 2004 aangevallen door Somaliërs vernomen hadden dat jullie onlangs terugkeerden uit Saoedi-Arabië en die goud, geld en juwelen wilden stelen. U werd geslagen en diende 2 weken in het ziekenhuis verzorgd te worden. Uw echtgenoot lijdt aan diabetes. Op 21 mei 2008 reisden u en uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed van op een u onbekende luchthaven te Mogadishu met een u onbekende vliegtuigmaatschappij naar Djibouti. Vervolgens reisden jullie met een vliegtuig van een u onbekende maatschappij naar een u

onbekende plaats. Op 27 mei 2008 vroegen u en uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed (O.V. nr. 6.262.125 – C.G. nr. 08/12565) asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt.

U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo blijkt blijkt uw geo-politieke kennis over Somalië en uw kennis over de Somalische samenleving bijzonder beperkt. Nochtans beweerde u tot 7-jarige leeftijd in Somalië verbleven te hebben (p. 2) en na uw repatriëring vervolgens van 2004 tot 21 mei 2008 onafgebroken in Somalië vertoeft te hebben (p. 3).

Zo verklaarde u dat u en uw familieleden Somalië indertijd ontvluchtten omwille van het feit dat uw vader vernomen had dat de oorlog in aankomst was (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 13 juli 2009, p. 2) en u preciseerde dat u vader vernomen had dat er zich gevechtsfronten aan het ontwikkelen waren (p. 2). U voegde er aan toe dat u op dat moment slechts 7 jaar oud was maar dat u later over het onderwerp hoorde praten (p. 2). Het is dan ook merkwaardig dat u beweerde niet te weten welke gevechtsfronten zich ontwikkelden (p. 2) hoewel dit toch de aanleiding voor de vlucht van u en uw gezinsleden uit Somalië. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg wie de vechtende partijen waren tijdens uw verblijf in Somalië van 2004 tot 2008 (p. 8) repliceerde u "de autoriteiten vochten met het volk" (p. 8) doch u kon niet preciseren wie de autoriteiten op dat moment waren (p. 8) en u voegde er aan toe zich niet te herinneren wie bij uw terugkeer in 2004 naar Somalië op dat moment de president was (p. 8). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg "welke groepen zijn in oorlog met de autoriteiten?" (p. 9) riposteerde u "Aideed en Abdulahi Yusuf, dat is het enige wat ik mij herinner" (p. 9). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens naar namen van krijgsheren (p. 9), rebellenleiders (p. 9), rebellen (p. 9) en groeperingen die aanvallen uitvoeren (p. 9) vroeg kon u echter geen namen geven (p. 9). U verklaarde verder dat Ali Mahdi (p. 8), Aideed (p. 8), Sheikh Sharif (p. 8) en Siad Barre (p. 8) allen Somalische presidenten waren (p. 8) doch u slaagde er niet in de clans van Ali Mahdi (p. 8), Aideed (p. 8), Sheikh Sharif (p. 9) en Siad Barre (p. 8) en benoemen. Het is tevens merkwaardig dat u verklaarde niet te weten wie de zogenaamde "islamitische rechtbanken" zijn (p. 11) en wat de islamitische rechtbanken doen (p. 11). Bovendien beweerde nog nooit van "Al-Shabaab" (p. 11) gehoord te hebben. Vervolgens verklaarde u sinds uw terugkeer in 2004 naar Somalië in Mogadishu verbleven te hebben (p. 4). Dit is uiterst merkwaardig omdat uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed tijdens zijn gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde dat jullie sinds zijn deportatie naar Somalië tot jullie besloten naar Europa te reizen in Afgooye woonden (zie gehoorverslag van uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed dd. 13 juli 2009 p. 5 en 9). U verklaarde verkeerdelijk dat Reer Hamar de naam van het district was waar jullie in Mogadishu woonden (p. 4). Nadien wijzigde u uw verklaringen en verklaarde u dat u in het Bilajo Arab-district woonde in Mogadishu (p. 4) en dat Reer Hamar de naam van een clan (p. 4) is en niet de naam van een district (p. 4), meer bepaald luidde de naam van uw eigen clan Reer Hamar (p. 6). Even later verklaarde u dan weer dat uw subclan van Reer Hamar achtereenvolgens Ashraf (p. 7) en Bilajo Arab is (p. 6) waarna u uw verklaringen wijzigde en beweerde de naam van uw subclan van Ashraf niet te kennen (p. 7). Vervolgens vroeg de interviewer van het Commissariaat-generaal u herhaaldelijk of u namen van subclans van Ashraf kon benoemen (p. 7) doch u repliceerde steeds dat u enkel de termen Bilajo Arab en Ashraf kende (p. 7). Naast Ashraf kon u tevens geen enkele andere subclan van Reer Hamar bij naam noemen (p. 7) en u kon evenmin clans opnoemen die verwant zijn met Ashraf (p. 11). Tevens kon u geen enkele andere clan benoemen die in het Bilajo Arab-district woonde toen u er woonde van 2004 tot 2008 (p. 7) hetgeen toch zeer bevreemdend is. Bovendien verklaarde u geen enkele ander clan te kunnen benoemen die in Mogadishu resideert (p. 7). Vervolgens verklaarde u naast het Bilajo Arab-district waarin u resideerde (p. 7) geen enkel ander district in Mogadishu bij naam te kennen (p. 7) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Mogadishu onderverdeeld wordt in 16 districten (zie informatie in administratief dossier). Er kan tevens opgemerkt worden dat het merkwaardig is dat u steeds de term Bilajo Arab-district hanteert gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de naam voor het district, Bilajo Arab, slechts in gebruik was tot het jaar 1969 en sindsdien het district gekend staat onder de naam Shibis (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast kon u geen enkel hotel

in Mogadishu bij naam noemen (p. 11). U verklaarde daarenboven niet te weten wie het Bilajo Arab-district controleerde toen u er woonde van 2004 tot 2008 (p. 11).

Voorts verklaarde u dat u tussen 2004 en 2008 regelmatig naar Afgoon vluchtte (p. 3) doch u verklaarde niet te weten welke clans aldaar wonen (p. 7). Daarenboven beweerde u in het geheel geen clans te kunnen benoemen die in Somalië resideren (p. 8). U verklaarde dat in Somalië sterke, machtige clans bestaan (p. 9) die donker van kleur zijn (p. 9) doch u kon geen enkel van zulke clans bij naam noemen (p. 9). Vervolgens verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van volgende termen die de interviewer van het Commissariaat-generaal u opwierp "Hawiye" (p. 10), Abgal (p. 10) en "Habr Gedir" (p. 10) hetgeen toch merkwaardig is gezien het hier de namen van de belangrijkste clans in Mogadishu betreft (zie informatie in administratief dossier). Ook van de term "Darod" (p. 12) beweerde u nog nooit gehoord te hebben hetgeen toch opmerkelijk is. Gezien het belang van het clansysteem in de opbouw van de Somalische identiteit (zie informatie in administratief dossier) en gezien afstamming beschouwd wordt als het fundament van de Somalische samenleving (zie informatie in administratief dossier) is het merkwaardig dat uw kennis over de lokale clans uitermate beperkt is.

Vervolgens kan nog volgende opmerking worden gemaakt over uw Somalische nationaliteit.

Zo verklaarde u herhaaldelijk geen Somali te spreken (p. 6). Gezien u beweerde geboren te zijn in Somalië (p. 2), geboren te zijn uit ouders die beiden de Somalische nationaliteit bezitten (p. 6), uw eerste 7 levensjaren samen met uw ouders in Somalië te hebben gewoond (p. 6) vervolgens bij uw ouders in Saoedi-Arabië gewoond te hebben (p. 3), verklaarde dat uw ouders tegen elkaar soms Somali spraken (p. 6) en dat uw ouders soms Somali spraken met u (p. 6) verklaarde van 2004 tot 2008 onafgebroken in Somalië verbleven te hebben (p. 3) gehuwd te zijn met een Somalisch staatsburger enerzijds en gezien informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt anderzijds stelt dat "de officiële landstaal en dagelijkse voertaal in het openbare leven van Somalië het standaard Somali is" is uw onkunde van het Somali ten zeerste bevreemdend (zie informatie in administratief dossier).

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Voorts kan er opgemerkt worden dat ook ten aanzien van uw echtgenoot Fuad Ahmed Mohamed (O.V. nr. 6.262.125 – C.G. nr. 08/12565) een "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen werd in het kader van zijn asielaanvraag gezien ook de door hem beweerde Somalische nationaliteit betwijfeld wordt.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In het eerste [lees: enig] middel beroepen verzoekers zich op “de schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en uit de afwezigheid van rechtens vereiste feitelijke grondslag.”

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische afkomst aangezien hun kennis over het land en regio van herkomst zeer summier is, en hun asielmotieven bijgevolg evenmin kunnen overtuigen.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekers zijn ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikken of kunnen beschikken voor te leggen. Verzoekers leggen geen enkel document neer ten einde hun voorgehouden identiteit te bewijzen. Verzoeker beweerde bij de Dienst Vreemdelingenzaken een Somalisch paspoort en een identiteitskaart te hebben gehad, maar die werden “weggenomen door de milities”. Verzoeker geeft geen nadere duiding bij die bewering. Verzoekster stelt nooit in het bezit te zijn geweest van identiteitsdocumenten wat niet kan overtuigen aangezien haar vader als hoofd van zijn gezin een verblijfsvergunning had in Saoedi-Arabië (zie CGVS-verhoor p.4-5 “mijn vader had wel een verblijfsvergunning (...) een iqama (...) In feite deed hij een tweede huwelijk, door dat huwelijk kreeg hij een verblijfsvergunning”). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot hun asielrelaas en tast hun geloofwaardigheid fundamenteel aan. Te meer nu verzoekers er niet in slaagden hun reisweg afdoende te adstrueren. Verzoeker kent de naam niet van de smokkelaar die hem begeleidde en evenmin de identiteitsgegevens op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde. Volgens verzoekster reisde ze met een vals paspoort onder de naam Shams Abdallah dat door de begeleidende smokkelaar genaamd Gori werd meegenomen. Verzoeker wijt zijn onwetendheid aan zijn precaire medische toestand. Het is echter een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het vals paspoort vermeld wordt is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk in het licht van verzoekers medische toestand dat de smokkelaar hen dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van hun voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid identiteits- en reisdocumenten neer te leggen.

3.3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekers niet aannemelijk maken de Somalische nationaliteit te bezitten. Tijdens hun verhoren bleven verzoekers in gebreke essentiële kenmerken van de Somalische samenleving te duiden. Beide verzoekers slaagden er niet in enige kennis betreffende het clansysteem aan te tonen en zijn onwetend over hun eigen clan en de clans uit hun directe omgeving (zie CGVS-gehoor 13.07.2009 man, p.7-8 en CGVS-gehoor 13.07.2009 vrouw, p.8-9) terwijl gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Bovendien slagen verzoekers er niet in om duidelijk aan te geven welke oorlog Somalië teisterde, noch wanneer dat conflict losbarstte en tussen wie terwijl beiden stellen dat die oorlog de aanleiding was om naar Saoedi-Arabië te trekken en weg te blijven van Somalië. Het is allerminst aannemelijk dat Somalische staatsburgers niet in staat zijn om de val van het Siad Barre-regime en de uitbarsting van de burgeroorlog in de tijd te plaatsen. Verzoekster spreekt ook het Somali niet terwijl ze verklaart geboren te zijn in Somalië, er tot haar zevende te hebben gewoond en opnieuw van 2004 tot 2008. Dat haar Somalische ouders meestal Arabisch spraken is uiteraard steeds mogelijk maar weinig waarschijnlijk tenzij haar ouders in Saoedi-Arabië niet bij de recent uitgeweken Somalische gemeenschap betrokken waren. In het licht van haar bewering dat haar Somalische vader een winkel in Mogadishu uitbaatte, is het niet ernstig om aan te nemen dat verzoeksters ouders zelden Somali spraken. Uit het administratief dossier blijkt immers dat Somali de dagelijkse voertaal in het dagelijks leven is (zie administratief dossier: uittreksel Algemeen ambtsbericht Somalië 27 november 2008). Tenslotte indien de kennis van het Somali een positieve indicatie is, is verzoekers kennis van de Somalische taal op zich onvoldoende om zijn nationaliteit aan te tonen. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Saoedi-Arabië, Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. De talenkennis moet aldus afgewogen worden binnen het gehele relaas.

3.5. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekers over hun woonplaats in Saoedi-Arabië tegenstrijdige verklaringen aflegden. Volgens verzoeker woonden zij in Jeddah, terwijl verzoekster volhoudt dat ze beiden in Mekka woonden. Verzoekster wijt die tegenstrijdigheid aan “...een tour die hij [verzoeker] uithaalt” (zie CGVS-gehoor 13.07.2009, p.5). Die verklaring is allerminst aannemelijk. Verzoekers legden eveneens tegenstrijdige verklaringen over hun woonplaats in Somalië - volgens verzoeker, Afgooye en verzoekster, Mogadishu - nadat de voorgehouden deportatie in 2004 uit Saoedi-Arabië. Toen verzoekster werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid wijzigde ze haar verklaring: ze woonden inderdaad in Afgooye maar verbleven af en toe enkele maanden in Mogadishu (zie CGVS-gehoor 13.07.2009 vrouw, p.4). Verzoekster bleek echter niet op de hoogte van de verschillende districten in Mogadishu. Verzoekster wijt die onwetendheid aan het feit dat ze na de aanval hun huis niet langer durfden te verlaten (zie CGVS-gehoor 13.07.2009 vrouw, p.7). Verzoekers legden eveneens tegenstrijdige verklaringen af betreffende verzoekers vriend waarbij verzoekers beweerden te wonen. Opnieuw verklaart verzoekster die inconsistentie door de ziekte van haar man die hem geheugenproblemen bezorgt (zie CGVS-gehoor 13.07.2009 vrouw, p.3). Evenmin blijken verzoekers op de hoogte te zijn van de huidige situatie in Mogadishu en Afgooye. Verzoeker slaagt er niet in om meer dan twee krijgsheren bij naam te noemen en kon geen afdoende antwoord geven op de vragen van de Commisaris-generaal aangaande de huidige conflicten in Afgooye (zie CGVS-gehoor 13.07.2009 man, p.10). Tenslotte is geheel onaanvaardbaar dat verzoekster de naam van een subclan verwarde met de naam van het district waar ze in Mogadishu verbleven (zie CGVS-gehoor 13.07.2009 vrouw, p.6-7) en onbekend is met het bestaan van islamitische rechtbanken (zie CGVS-gehoor 13.07.2008 vrouw, p. 11).

3.6. Verzoekers medische toestand is geen afdoende verklaring voor het tegenstrijdige, vage en evasieve asielrelaas. Verzoeker toont niet aan dat zijn geheugen was aangetast. Wat verzoeksters asielrelaas betreft, brengen de verzoekende partijen geen enkel nuttig element aan dat haar bewering kan staven. Verzoekster beweert na hun terugkeer in Somalië te zijn aangevallen en bestolen terwijl verzoeker dit niet kan plaatsen. Verzoekers zijn na dat incident ter plekke blijven wonen zodat die aanval, althans volgens hen, geen aanleiding was om te vertrekken. Bovendien wordt verzoeksters bewering dat de slag op verzoekers hoofd de diabetes zou hebben veroorzaakt, niet medisch gegrond. De vermeende verwondingen die verzoekers door de aanval zouden hebben opgelopen en de daaropvolgende ziekenhuisopname worden niet ondersteund door medische attesten of andere nuttige elementen, hoewel verzoekers tijdens het gehoor beweerden zulke documenten te kunnen voorleggen. Ten slotte maken verzoekers niet aannemelijk dat ze behoren tot de Reer Hamar clan zodat de problemen die deze clan zou kunnen kennen in Somalië hen niet aanbelangen.

3.7. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven door verzoekende partijen. Van kandidaat-vluchtelingen mag worden verwacht dat ze voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen afleggen en dat ze de feiten die de aanleiding vormen van hun vlucht uit hun land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeven, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Noch verzoeker, noch verzoekster toont een band aan met Somalië.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekende partijen menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift beweren verzoekers te vrezes gedood te worden door onbekende bandieten en geen bescherming te kunnen krijgen omdat ze tot de minderheidsclan Reer Hamar behoren.

4.2. Verzoekers steunen zich geheel op de elementen aangebracht in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en brengen geen andere gegevens aan zodat zij evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maken in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verklaringen aangaande hun problemen met onbekende bandieten en in het bijzonder de aanval op hun woning in 2004, zijn ongeloofwaardig. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partijen. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. De asielmotieven van verzoekende partijen zijn ongeloofwaardig en komen verzonnen voor. Noch uit verzoekers hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

6. Ten overvloede dient de Raad na grondige lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing op te merken dat in de beslissing van de Commissaris-generaal onterecht sprake is van een meervoudige asielaanvraag, terwijl zowel verzoeker als verzoekster een eerste asielaanvraag indienden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK